

Šaja & Baruch, trgovina galanterijske robe na veliko, Beograd, Uzun Mirkova ul. 3.-

Gornja firma za trgovinu galanterijske robe na veliko osnovana je na beogradskoj pijaci početkom aprila 1939 godine i protokolisana je kod Trgovačkog suda u Beogradu pod br. 4804/39. Kao sopstvenici firme registrovani su: Šaja Jakov cca 1913 godine rodjen, oženjen čerko Levi-a člana poznate beogradske firme Demajo & Komp., te je tom prilikom dobio u miraz Din. 150.000.-. Jakov Šaja uopšte nije servirao kao trgovacki pomoćnik, već je xučio srednju školu, ali kako mu škola nije dobro išla, to se posvetio trgovini. Ašer Baruh, cca 1909 godine rodjen neoženjen, izučeni trgovac u branši i kao takav je proveo u svojstvu poslovodje 8 godina kod firme Moša Bejosif, dok je poslednje tri godine bio u kondiciji firme "Ta-Ta" u svojstvu nabavljača za galanterijsku struku sa mesečnom platom od Din. 4.500.-, te je uspeo da nešto novaca uštedi. Ortaci ne participiraju na ravnateljstvu, već je glavni finansijer firme Šaja, koji je u posao investirao cca nekih Din. 300.000.- i to nešto miraza i nešto je dobio od svoga oca. Baruh je investirao u posao Din. 100.000.-, koji je novac dobio i to cca Din. 30-40.000.- od svoga brata Dr. Baruha, a ostatak je njegova uštedjlevina.

Firma je uspela da se dosta dobro plasira na pijaci i radi se sa zadovoljavajućim uspesima. Na lageru se nalazi robe u vrednosti od cca. Din. 450-500.000., na koji se duguje minimalno, jer firma kupuje robu većinom za gotovo. Potraživanja firma nema od značaja, jer se nerado kreditira. Inače svoja plaćanja firma je do danas vršila u dobrom redu, te se ništa nepovoljnog nije moglo čuti. Bankovna veza je Srpsko Švajcarska banka, gde firma uživa aktivan tekući račun. U poslu pomažu 3-4 pomoćnika.

Nepokretnog imetka vlasnicifi firme lično ne poseduju, ali njihovi roditelji imaju nepokretnosti, tako da Ašerov otac Isak Baruh poseduje jednu kuću sa placem u površini od 350 m² u Dubrovačkoj ul. br. 6 u vrednosti od cca Din. 150-180.000.- opterećenu sa doživotnim pravom uživanja njegove majke. Otac člana firme Šaje takođe poseduje nepokretni imetak znatne vrednosti, koji će vremenom Šaja kao sin jedinac da nasledi. U ličnom pogledu vlasnici firme su povoljno opisani, poštjeni su, agilni i veoma ambiciozni mladi ljudi, ali obzirom da je firma relativno još nova preporučuje se za umerenije kratkoročne robne kredite. Pri ozbilnjim kreditima treba usloviti neko pokriće.

LMM.-

Beograd, 15.7.1940. (Viktor Selinger i Sin, Zagreb).

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

ИАБ-247М-20251